

रूपेण प्रत्येयं प्राग्वन् मन्त्रद्वयात्मकः । स्तुता चरे
रिति श्लोकाहमिरेव स्तवादिकाः । श्लोकाः सप्तदशाष्टविं
निश्चयेति मनुजयम् । दूतोक्तिर्देवि ! दैत्येति नव-
श्लोका अष्टपर्वचः । इत्युक्ता सा तदैत्येकः श्लोको
देवीवचस्ततः । सत्यसक्तमिति श्लोकचतुष्कमथ दूत-
वाक् । अर्वालिप्तेति चत्वारः श्लोका देव्यास्ततोवचः ।
एवमेतदिति द्वावित्येकोनत्रिंशदुत्तरम् । यतः १२६ मन्त्राः
पञ्चमे षट्सप्तति ७६ श्लोकमण्डिते । अथर्विरित्या-
कण्येति चतुःश्लोकी ऋग्वेवचः । तेनाक्षप्र इति श्लोक
त्रयं देवीवचस्ततः । दैत्ये श्रेष्ठेत्येकोऽथ अपिरित्युक्त
इत्यमी । द्वादशेति सताः षष्ठे चतुर्विंशतिमन्त्रकाः २४ ।
अथर्विवाक् जयाक्षप्ता इत्याद्यास्त्रयाष्टविंशतिः २१ ।
अपिस्तावित्युभावित्यं सप्तमे सप्तविंशतिः २७ । अथर्विवाणी
चण्डे चेत्यारभ्यग्राभिर्जवान तम् । इत्यन्तः पञ्च पञ्चा-
शश्लोकामन्त्रास्ततः परम् । सुखेन काली जगच्छे
इत्यधेश्लोकमन्त्रकः । ततोऽष्टाविति षट् श्लोकास्त्रि-
जट्टित्येकमष्टमे ६१ । राजा विचित्रमित्यादि श्लोक
द्वयमथो ऋषिः । चकार कोपमित्याद्याः सप्तत्रिंश
दुदीरिताः । इत्येकचत्वारिंशत् ४१ स्युर्नवमाध्यायमन्त्र-
काः । ऋषिर्निशुम्भं निहतमिति द्वावस्त्रिका-
वचः । ऐक्येति द्वयं देवी तत एकोऽहमित्युषिः ।
ततः प्रवहते युद्धमिति श्लोकास्त्रयोदश । तत्रापि सा नि-
राधारेत्यधेश्लोकात्मकोमनुः । निशुद्धं खे तदा दैत्य
इत्याद्या मनवोनय । इत्येवं दशमेऽध्याये द्वात्रिंशन्
मनवोमताः १२ । अष्टदेव्याहते तत्तत्त्याद्यास्त्रिंशच्चतु-
र्धुता २४ । देवीवाग् वरदैत्येको देवोः सर्वेति चैककः ।
देवी वैवस्वतेत्यष्टावथ शाकम्भरो मनुः । अर्धश्लोका-
त्मकः पञ्चाश्लोकास्तत्रैव चेति षट् । एवमेकादशे
मन्त्राः पञ्चपञ्चाशदुदीरिताः ५५ । देवीवागेभिरित्याद्याः
श्लोका अष्टादशोदिताः । सर्वं समैतदित्यर्धं पञ्चाद्याः
श्लोकका दश । ऋग्वेवचनमित्युक्तेत्याद्याः श्लोका-
स्ततश्चयः । निशुम्भे चेत्यर्धमनुरेवं भगवतीति षट् ।
इत्येकचत्वारिंशत् ४१ इति दशमाध्यायमन्त्रकाः । ऋषिरे
तत्त इत्यर्धश्लोको मन्त्रस्ततश्चयः । एवंप्रभावा से-
न्त्याद्या मार्कण्डेय उवाच ह । इति तस्येति षट् श्लोका-
देवी यदिति चैककः । मार्कण्डेय उवाचाथ ततो वज्र
मनुद्वयम् । देव्युवाच ततः सत्यैरहोभिरिति षण्म-
ताः । अर्धश्लोकात्मका मन्त्राः मार्कण्डेय उवाचस्ततः । इति

इत्या तयोरेवं देव्यावरमिति इयम् । दिर्दण्डकलितन्या-
यादाहृतं स्याच्चतुष्टयम् । इत्येवमेकोनविंशत्यन्वयः-
स्युः तयोदये । अत्रापरे नवाधौनि केचिदेकादशाभ्यधुः ।
न तत् कात्यायनीतन्त्रजल्पितं किन्तु कल्पितम् । इत्यु-
त्तरचरिते ऽस्मिन्नध्यायविवचनाऽन्वयः । सम्भूय मन्त्र-
संख्यैककत्वार्तिश्चतुःशतोऽऽति ४४१ । अर्धश्लोकात्मका मन्त्र-
स्तेषु द्वादश कीर्तिताः । त्रिषाड् मन्त्रास्तु षट्षष्टिर्द्वौ-
श्लोकौ पुनरुक्तौ । श्लोका अपुनरुक्तास्तु त्रिंशती सम्प्र-
विंशतिः १२७ । राजैको देवदूतोक्ती द्वे द्वे देव्युक्तयो-
दयः । मार्कण्डेयोक्तयस्त्रिंशत् षट्षष्टिर्वाक्यानि षोडश ।
इत्युवाचाङ्गितामन्त्राश्चतुस्त्रिंशदिति १४ स्थितिः । अथ-
सर्वे मिलितास्तदध्यायेषु तयोदशसु । पञ्च शतानि
श्लोका अष्टसप्ततिशतानि ७७८ । तेष्वन्यौ श्लोकौ द्विगुण्यौ
भवतस्त्रेधा द्वाविंशतिर्भागः । एकोनविंशतेषु द्वेधा ते
पञ्चषष्टिरतिरिक्ताः । ब्रह्मा भगवान्दूतौ वैश्वी देवा
नृपो मृकण्डुसुतः । देव्यृषयश्चैकैकद्विद्विचतुः
शराकैर्नृचमिताः । इति सप्ताधिकपञ्चाशदुवाच
पदाङ्किता । अमी अधिकाः । द्वाविंशतिशतमेघं
श्लोकैर्योगेन मन्त्रसप्तशती । इति विभजनमुदित
प्रतिमन्त्रं कात्यायनीतन्त्रे । तस्मादेतत् प्रकृतिकम-
पूर्णमन्यन्तु यामहप्रवृत्ति । एकमन्त्रस्त्रिषाण्मन्त्रः पुन-
रुक्तोऽधिमन्त्रकः । उवाचाङ्गितइत्येवं मन्त्रः प्रोक्तोऽन्व-
पञ्चधा । मन्त्रपिण्डः श्लोकपिण्डो ऽध्यायपिण्ड इति
विधा ।” शुभ्रवती

तद्यं संक्षेपः ।

अध्यायः शोकः शोकात्मा अर्द्धशोकात्मा त्रिपाद उवाचाहितः सन्तः

[illegible]